

specifikace: K nároku obchodní korporace na zaplacení smluvní pokuty, která byla se žalovaným dohodnuta v bezprostřední souvislosti se zánikem výkonu jeho funkce v orgánu společnosti, je dána věcná příslušnost krajských soudů.

§ 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř.

Ncp 549/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **XY, a.s.**, IČO XY
sídlem XY
zastoupená advokátem Mgr. Janem Burešem
sídlem Na Příkopě 859/22, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ing. M. K.**
zastoupený advokátkou Mgr. Andreou Stachovou
sídlem Valentinská 92/3, 110 00 Praha 1

vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 73 Cm 25/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „předkládající soud“) dne 11. 3. 2020 domáhá po žalovaném zaplacení částky 1 000 000 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím, a to z titulu smluvní pokuty sjednané v rámci příslušné dohody o zániku funkce žalovaného jako člena představenstva žalobkyně (dále též „Dohoda“), když žalovaný měl podle názoru žalobkyně (v žalobě popsáným jednáním) porušit vzájemnou povinnost účastníků z Dohody nevyjadřovat se o sobě veřejně či neveřejně, a to „negativním způsobem, ani způsobem, který by byl způsobilý ohrozit dobré jméno nebo pověst některé ze smluvních stran nebo se liší od obsahu výše uvedené společné tiskové zprávy“.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu vnesl žalovaný.
3. Žalovaný příslušnou námitku odůvodnil tím, že měl za to, že příslušnost krajského soudu je dána z důvodu, že se jedná o věc ochrany dobré pověsti právnické osoby, nicméně z posledního podání žalobkyně ovšem vyplývá, že má jít o věc vyplývající ze vztahu mezi obchodní korporací

a členem jejího orgánu, kde však není splněna podmínka, že jde o vztah týkající se výkonu funkce člena orgánu, když předmětem řízení není, zda žalovaný správně postupoval z titulu své funkce, ale jde o to, zda dodržel povinnost osobní povahy nevyjadřovat se negativně o žalobkyni.

4. Žalobkyně se k otázce věcné příslušnosti vyjádřila tak, že podle jejího názoru je krajský soud věcně příslušný podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., když výkon funkce žalovaného byl ukončen právním jednáním, které s věcí souvisí.
5. Podle § 11 odst. 1 věta první a druhá o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
6. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
7. Podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy a členy jejich orgánů nebo likvidátory, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce členů orgánů nebo likvidace.
8. Jak v odstavci 1. odůvodnění konstatováno, žalobkyně svou žalobou vůči žalovanému, který měl působit v rámci jejího představenstva, uplatňuje nárok na peněžité plnění, jež má odpovídat smluvní pokutě sjednané v Dohodě, která měla do budoucna – tedy po ukončení výkonu funkce žalovaného v představenstvu žalující společnosti - zajišťovat zájmy účastníků. Příslušné zájmy účastníků přitom byly (z povahy věci) potenciálně dotčeny právě a pouze z důvodu toho (respektive v přímé příčinné souvislosti s tím), že žalovaný působil (před účinností Dohody) v představenstvu žalobkyně. Dohoda - a v jejím rámci rovněž ujednání o nárokované smluvní pokutě - tak měla bezprostřední vztah k výkonu funkce žalovaného v představenstvu žalobkyně, respektive zakládala „vztahy týkající se výkonu funkce člena orgánu“ obchodní korporace.
9. Žalobkyní vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - proto předurčuje povahu tohoto sporu, a to jako sporu mezi obchodní korporací (ve formě akciové společnosti podle § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „ZOK“) a (původním) členem jejího orgánu (představenstva podle § 435 ZOK), který se týká výkonu funkce člena orgánu obchodní korporace.
10. Lze tedy uzavřít, že k projednání a rozhodnutí této věci je dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., a proto nadřízený soud podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 25. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

